a Calices. Concor. de pigno. c. j. b Deputata. In
alijs ergo non habet locum hec prohibitio: vt ſi extant
cyphi argentei libri iuris vel artium vel romancij orna
menta: menſalia: lectiſternia vel ſimilia.
c Capi ſeu recipi. Dicit in declarationibus ꝙ non ſol
uentes per ſecu/
larem poteſtatem
cogi non debent:
niſi non ſoluen/
tis tanta fuerit
rebellio: ꝙ pro/
pter eccleſiaſtice
cenſure contem/
ptum inuocan/
dum ſit contra ip
ſum brachium ſe
culare.

res leuatores ſiue exactores
a ipſius decime eccleſiarum ca
lices libros ⁊ alia ornamen/
b ta diuinis officijs deputata:
ex cauſa pignoris vel diſtra/
c ctionis capi ſeu recipi volu/
mus: nec diſtrahi ſeu quomo
dolibet occupari. De regula/
ribus ⁊ tranſeuntibus ad re/
ligionem. Clemēs quintus
in concilio Vienenſi.

Profeſſi ordinum mendicā/
tium etiam licite tranſeun/
tes ad non mendicantes: li/
cet adminiſtrationes habe/
ant: non habent vocem in ca
pitulo: etiam ſi alij de capi/
tulo id concedant: nec dein/
ceps conſequi poſſint admi/
niſtrationes prioratus vel of
ficia: etiam tanq̄ vicarij: nec
pro ſe vel alijs animarum cu
ram gerere: et irritat contra
factum. Ultimo ponit caſum
exceptum. Johannis andree

ca. I

Ut profeſ/
d ſores cuiuſuis pau
pertatis ordinis
e eo libētius in qua
f
g vocati ſunt vocatione perſi/
ſtere tranſeunteſq́ ad non
mendicantium ordinem in eo
dem conuerſatione quietius
h ſtudeant: quo in ipſis diſcor
i
k diarum et ſciſmatum produ/
l ctiua ambitio reprimetᷣ: ſa/
m cro concilio approbante ſta/
n tuimus mendicantes quoſli/
o bet qui non ad mendicanti/
um ordines etiam auctorita/
p te apoſtolica tranſibūt: in po
q ſterū quiue hactenus trāſiue
runt: q̄uis nūc ꝓratus ad/
miniſtratiōes vel officia aut
curā aīaꝝ vel regimen quod/
r cūq́ obtineant: inibi vocem

Diuiſio

Ut pro/
feſſores
cuiuſuis
Pri
mo ponitur con/
ſtitutionis cauſa
Secundo conſti/
tutio ibi: Sacro.
Tertio ipſius mo
deratio ibi: Ad
illorum. Secun/
do tria fac. Pri/
mo prouidet cir/
ca vocem ⁊ locum
capituli. Secun/
do circa futuras
adminiſtratiōes
vel officia ibi: Ad
ꝓratus. Tertio
decretū apponit
ibi: Quicquid. ⁊ per hanc litteram profeſſores: ⁊ quod
infra ſequitᷣ mendicantes quoſlibet: dico decre. nō habe
re locum in illo qui infra. xv. ſue etatis annum vel alias
infra annum probationis fecit profeſſionem in ordine
mendicantium: ſi infra ipſum annum exiuit ⁊ tranſiuit
ad non mendicantes: cum illa profeſſio non aſtrinxerit
eum ordini in ſpecie ſed religioni in genere. co. titu. c. j. ⁊
ca. non ſolum. ⁊. c. conſtitutionem. li. vj. d Pauper/
tat. Vide qđ dixi ſ. de ſta. mo. recolētes in fi. e Eo:
Id eſt intantū. Jo. an. f Vocatione: Id eſt religi/
one. g Perſiſtere. Studeant quod eſt infra: ⁊ habe
tur hoc. j. ad Corinth. vij. xxj. q. j. c. j. co. ti. licet in prin.
h Quo: Id eſt in q̄tum. i In ipſis. Mendican/
tibus manentibus vel tranſeuntibus. ⁊ hic iunge ver/
bum reprimetur: ⁊ redeas retrograde.
k Diſcordiarum. Facit. ſ. ea. compila. de ſepultu. du/
dum poſt princi. l Ambitio. Concor. de elec. auari/
cie in prin. ⁊. c. quorundam in prin. li. vj. dixit ille Sta/
tius poeta: Ambitus impatiēs ⁊ ſummo dulcius vnū.
Stare loco ſocijſq́ comes diſcordia regnis. Et Sene/
ca epiſtola. lxxviij. Ambitioſis alias ambitioni. nō tam
iucundum eſt multos videre poſt ſe: q̄ graue aliquem
ante ſe. m Statuimus. Conſtat ꝙ aliqui ordines
mendicantes habebant quedam ex his per priuilegium
quod modo in multis ampliatur ⁊ fit ius cōmune: ſimi
le de offi. delega. ꝙ tranſlationem: de ſenten. excōmu. c.
vlt. lib. vj. n Quoſli[bet]. Predicatores minores he/
remitas ſancti Auguſti[ni] carmelitas: de electio. quo/
rundam. de religio. do. c. vno. li. vj. ⁊ ibi habetur qui di/
cantur ordines mendicantes: ⁊ ex illis iuribus: et hoc

[Statius] [Seneca]

ea. eo. ti. non ſolum. ⁊. c. conſtitutionem. lib. vj. de ſta. re/
gu. c. vno. §. ſane. eo. li. de exceſ. p̄la. c. vno. eo. li. ⁊ ſ. de pe
nis. cupientes in prin. collige differentias mendicantiū
ad non mendicātes: ⁊ adde quod dicam. j. de ſen. ex. c. j.
⁊ per predi. §. ſane. dico hanc conſtitutionem locum ha/
bere etiam in ſe/
minis ordinum
mendicantium ſi
tranſeant ad non
mendicantes: fa/
cit qđ no. de elec.
generali in prin/
ci. li. vj.
o Non mendi
cātium. Ceſſat er
go ꝯſtitutio cum
mendicās tranſit
ad alium ordinē
mendicantem: vel
cum ille q̄ trāſit
eſt non mēdicās:
ſiue tranſeat ad
mendicantem ſi/
ue ad non men/
dicantem: vt ſic
ex quattuor caſi/
bus vnum ſolum
includat.
p Apoſtolica
Ad hoc excipit i
fine. q Trāſi
uerūt. Repete e/
tiam auctoritate
apoſtolica: ⁊ vi/
de quod dixi. ſ.
ea. compl. de eta.
⁊ quali. vt hi q̄.
ſup ver. in poſtea. r Inibi. Aduerbium ibi compo
ſitū. Ouidius fecit librū quē intitulabat in ibim. i. ꝯtra
ibim: aduerſariū eīm ſuū ⁊ corriualē: vt q̄ cū vxore ſua
mechabatᷣ: vitupare volens vocauit illum ibim: ab ibis
ibidis: q̄ dicitᷣ ciconia auis vitupabilis: q̄ immunda ex
cauſa quā taceo: alīs tn̄ auis cōmēdabilis: q̄ pia in pa/
rentes ſenes: qđ ꝓſequitᷣ Ambroſius in hexameron. v.
dixit ergo ibi Ouidius: Ibidis interea tu quoq́ nomē
habe. Sed iſtud inibi difficilius exponetᷣ: nā clarius for/
mari debuiſſet. Circa qđ ſciendū eſt ꝙ hic eſt duplex pū
ctatio. Prima poſt hoc aduerbiū: ⁊ tunc exponitᷣ inibi
ſcilicet in ordinibus nō mēdicātibus: ⁊ iūgitᷣ ibi q̄uis nūc ini/
bi obtineāt ꝓratus ⁊c̄. ⁊ ſic legēdo nō ꝓhibet hāc vo/
cem habere in ſeculari eccleſia collegiata: ſi ibidē admi
niſtrationē haberēt. Sed ſi punctetᷣ ꝓus. i. ante hoc ad/
uerbium: reſultat ꝯrius intellectus: ⁊ exponitᷣ inibi. ſ. in
eccleſijs in quibus obtinent ꝓratus adminiſtrationes
⁊c̄. Credo tamen ꝙ prima punctatio ſit de mente. Sed
videtur admirandum quo ad prius tranſeuntes ⁊ p̄la
tos: ꝙ remaneant p̄lati ⁊ in capitulo vocem non habe/
ant. Et ſi dicis: capitulum expediet negocia ſine tali p̄
lato ac vacaret ſedes. Reſpōdeo ꝙ in vacatiōe eſt iſtud
exp̄ſſum quo ad quedam. Item vacatio p̄ſumitur eſſe
breuis propter tempora a iure limitata: de quibus no.
de elec. ſi electio. li. vj. in glo. penulti. ⁊ facit. ſ. ea. cōpl.
de elec. ne romani in fi. ſed p̄latus iſte vltra. xl. annos vi
uere poſſet: quare nō puto hoc fuiſſe de mēte: ꝙ ſi talis
eſt abbas vel ꝓncipalis p̄latus monaſterij: qđ in tractā
dis negocijs monaſterij vna cum capitulo vocem non
habeat: vnde poteſt intelligi lr̄a de voce habēda in ca/

Ouidius

Ouidius in ibim

a aut locū in capitulo non ha/
b bere: etiaꝫ ſi hoc ſibi ab alijs
libere concedatᷣ. Ad priora/
tus quoqꝫ adminiſtrationes
aut quecunqꝫ in antea non
c d aſſumūtᷣ officia etiā tanqꝫ vi/
e carios ſeu miniſtros vel lo/
cum aliorum tenētes: quod/
qꝫ animarum curam et regi/
men nec pro ſe poſſint nec ꝑ
f alijs exercere. Quicqd autē
in contrariū attentatum fue/
g rit: ſit irritum ipſo iure: quo/
h uis priuilegio non obſtante.
Ad illoꝝ aūt mendicantium
i ordines quos apoſtolica ſe/
des eo modo ſubſiſtere volu/
it vt eorum profeſſoribus ita
in illis remanere liceret: ꝙ
k nullum extunc admitterent
ad profeſſionem eorum qui/
buſcunqꝫ conceſſit licentiam
l generalem ad approbatos a/
m lios ordines tranſeundi: pre/
ſentem nolumus conſtitutio/
nem extendi. Idem.

Pubes per annum deferens habitum nouitiorū non patenter diſtinctum ab habitu profeſſorum intelligitur profeſſus. Johannis an. ca. II

n Eos qui deinceps in
diſcretionis conſtituti
o etate nouitiorum habitum

pitulo generali vl̄ ꝓuīciali: de ſta. mo. in ſingulᷣ. ꝗ. ti. j. c. j
in fi. talᷣ enī abbas vel p̄or in illis capl'is vocē nō habe/
bit cū alijs abbatib9 vl̄ p̄orib9: ⁊ h̄ ſonat lr̄a aut locū. ſo
lēt enī tales in talib9 caplis ſibi vēdicare certū locuꝫ in
nūero: puto ſcōm vel q̄rtū. fac̄ de ꝑuil. ex ore. Uel intel/
ligatᷣ de p̄orib9 ⁊
alijs adminiſtratio
nē hn̄tib9 in mōa
ſterijs: q̄ tn̄ non
ſunt ꝑncipales p̄
lati mōaſterij: et
illi in caplo etiaꝫ
ſpāli ip̄i9 mōaſte
rij vocē habebūt
vn̄ nec de abbati
bus exp̄ſſit lr̄a.
Et lꝫ qdā mona
ſteria regantᷣ ꝑ p̄
ores: de illis tn̄ n̄
intellexit: tn̄ illō
ꝟbū regimē qō/
cūqꝫ multū ē ge/
nerale: ſꝫ cū exclu
dat a voce capl'i.
⁊ caplm ſit qd di
uerſuꝫ a ꝑncipali
p̄lato: n̄ puto qō
ip̄m excludat: vt
no. ca. cō. d̄ eta. ⁊
q̄li. vt hi q̄. in glo. cathedralibus. ⁊ ibi vide. a ¶ Lo/
cū. Hoc plus ponit q̄ꝫ p̄di. decre. vt hi q̄. forte ꝓpter il/
lud qō ꝓxime dixi: ⁊ lꝫ ꝓhibeat locum capl'i nō ꝓhibet
ſtallū chori: vt ibi dixi. b ¶ Ab alijs. De caplo: ⁊ con
cor. p̄di. decr̄. vt hi q̄. ⁊ d̄ elec. ꝯſtitutī. c ¶ Officia. ꝗ nō
poterūt eſſe ſacriſte camerarij caſtaldi economi ſyndici
vel his ſiles: ⁊ egerēt hec etiā declaratiōe: videtᷣ enī in/
cludere ſolū officia ſubiecta eccl'iaſtice regule: ꝓ ⁊ ꝯ. j. q
iij. ſaluator circa mediū. Sꝫ vidi dubitari an poſſit p̄/
dicare: ⁊ videtᷣ ꝙ ſic: q2 verbū dei nō dꝫ eſſe alligatū. ij.
ad Timoth. ij. ⁊ Apl's ad Philip. j. Siue ꝑ occaſionem
ſiue ꝑ veritatē chriſtus annūcietᷣ: in h̄ gaudeo ⁊ gau/
debo: ad idē. xix. di. ſcōm. vbi dicitᷣ ꝙ nō refert qs p̄di/
cet: ſed qualia p̄dicet. Contrariū puto cū p̄dicare ſit of/
ficiū cure: ⁊ officiū ⁊ cura ſint eis hic ꝓhibita: nec etiaꝫ
ꝑ alijs exerceāt. Primū ꝓbatᷣ de offi. ordi. inter cetera.
ꝟ. ca. cōpi. de ſepul. dudū. §. hmōi. de here. cū ex iniūcto.
⁊ c. excōicamus. §. q2 vero. ⁊ qō ibi dixi. ⁊ c. ſequē. ſimile
de iudeis. q̄ꝫ ſit. Auctoritates Apl'i intelligūtᷣ d̄ his q̄
bus cōpetit. xlij. di. qeſcamus. q̄ licet ꝓpter vanā gloriā
vel tempale cōmodū p̄dicēt. gaudet Apl's de p̄dicatōe:
licet nō de ipſoꝝ motiuo. Ad. c. ſcōm reſpondet: vt ibi
no. ⁊ vide quod no. xcij. di. in ſancta. xvj. q. j. adijcimus.
Fateor tn̄ ꝙ in hoc inferior pena nō cōpetit: vt. ꝗ. dicaꝫ:
ſed ad hoc valet illud ſcire. q2 pn̄t ꝑhiberi: ⁊ hoc facien/
tes puniri. d ¶ Uicarios. Prouidet ergo cōtra frau/
dem: q2 tales ꝓcuraſſent amicos p̄fici adminiſtrationi/
bus vel cure animaꝝ: ꝑ quos feciſſent ſe ꝯſtitui vicari/
os: ⁊ facit de regu. iur. quod alicui. li. vj. e ¶ Locum
alioꝝ. Plura ponit vt omnē fraudē q̄ in noie fieri poſ/
ſet excludat: facit in auc̄. vt nulli li. ha. lo. ꝯſerua. in ꝑn.
coll̄. ix. de elec. auaricie. ⁊ c. fundamēta. li. vj. cū ſi. ⁊ for
te hoc dictū ꝓpter id qō no. Hoſtien̄. de offi. vica. c. cle/
ricos. vbi dicit ꝙ vicarius nē ſubſtituit aliū in vicaria:
ex cā tn̄ ad modicū tp̄s ponit aliū loco ſui. f ¶ Exer/
cere. Repete ſtatuimus. g ¶ Irritū. Irritat ꝗ ſuffra
giū vocis ⁊ ꝓmotionē fiendā ꝯ hanc ꝯſtōnē: illa enī ca/
dūt in decretū iſtud q̄ ſūt retractabilia. Sūt enī qdam
de officio cure q̄ ſi exercuiſſent nō eēnt irrita: vt baptiza
re: euchariſtiā dare: ⁊ his ſil'ia. Itē qdā q̄ ꝯſiſtūt i facto
⁊ nequeūt nō fuiſſe: ſic p̄dicare: de q̄ p̄dixi caſtaldia ⁊
ſil'ia. ⁊ vide qō dicā. ꝗ. de here. c. j. ꝟ. duro. h ¶ Priuile
gio. Prius ꝯceſſo. tn̄ iam cepit curia tales ꝑuilegiare ꝯ
hāc ꝯſtitutionē:
vl̄ voluit nec po/
tuit papa legē in
ducere ſucceſſori.
de elec. innotuit cū
ꝯcor. i ¶ Ordi
nes. approbatos
ꝑ ſe. apo. tn̄ poſt
cōciliū generale.
k ¶ Admitterēt
Itaqꝫ oportet ꝙ
deſināt in ſeipis.
l ¶ Approbatos
Etiā minoris reli
giōis. m ¶ Trāſ
eūdi. ſingularitᷣ
nō collegialitᷣ: vt
ptꝫ de relig. do. c.
vno in fi. lib. vj.
In his ꝗ ceſſat
rō inducta in ꝑn. c:
q2 nō expedit i ea
vocatiōe manere
in q̄ vocati ſunt.

Eos qui. ¶ Se ſummat determinans decre. ex ꝑ/
te. co. ti. ⁊ qō ⁊ no. Ber. ⁊ Inno. ⁊ ip̄e Innocen̄. ⁊
Hoſtien̄. co. ti. c. ij. ⁊ Abb. co. ti. ꝯſului. ⁊ decre. j. co. ti. li.
vj. n ¶ Deinceps. Per h̄ ptꝫ ⁊ ꝑ verbū. ꝗ. decernimus
ꝙ hec ꝯſtitutio ius nouū ſtatuit: ⁊ p̄terita nō reſpicit.
Dicebamus enī olim ꝙ tūc delatio habitus ꝑ annū in
ducebat ꝓfeſſionē tacitā qn̄ erāt habitus indiſtincti: ⁊
ſic intelligebatᷣ decre. ex ꝑte. co. ti. vt ibi no. in fi. vl. glo.
ſi vero erāt diſtincti ſecus q̄liſcūqꝫ foret diſtincto. co. ti.
ſtatuimus. ⁊ aptius. co. ti. c. j. in fi. li. vj. Hodie ꝟo quo
ad hūc caſuꝫ diſtinguimus q̄lis ſit diſtinctio habitus:
an patēs altero de trib9 mōis h̄ exp̄ſſis: an latēs: puta
ꝑ bn̄dictionē veſtiū: ꝑſonā dātē locū vel formā datōis.
ex duab9 enī capis q̄ꝝ altera bn̄dicta vel data ꝑ ꝓuin/
cialē vl̄ in caplo: altera nō: ꝑmā a ſcōa diſcernere neſcit.
ꝑmo caſu delatio tal' habit9 etiā vltra ānū nō inducit taci
tā: ſcōo ſic. Iō ār dixi q̄ ad hūc caſuꝫ: q2 q̄ ad alios ca/
ſus adhuc ſtam9 iuri ātiq̄: vt ſufficiat q̄liſcūqꝫ diſtictio.
vn̄ adhuc hodie maior q̄ ſciēter ⁊ ſpōte recipit habituꝫ
diſtictū ꝑ modū quē ſup̄ dixi latēteꝫ: ſi ꝑſeuerat triduo
ꝓfeſſus ē: qō dic vt co. ti. ꝯſtōnē. li. vj. Et ex his nō tri/
plicē habitū nouitioꝝ: diſtictū: idiſtinctū: ⁊ idiſtinctiſſi
mū. Itē ꝑm9. ſ. diſtinct9 duplex hn̄s. ſ. diſtictionē latētē
⁊ patētē vt h̄. in habitu ꝗ nouitioꝝ latēter diſtict i vl̄ in
diſtincto vl̄ indiſtictiſſimo: dūmō recept9 fuerit ab ad/
ulto: delatio ꝑ ānū inducit tacitā: ⁊ h̄ idubitatū. Delatio
ꝟo habit9 nouitioꝝ patēter diſtict i vl̄ indiſtict i vl̄ idiſti
ctiſſimi vbi recept9 fuerit ab ipubere ꝑ lapſuꝫ āni nō in
ducit tacitā: ⁊ i his caſib9 adhuc veꝝ eēt qō no. Inno. i
decr. ex ꝑte. ⁊ Abb. i decr. ꝯſului. q̄ dicebāt ꝙ delatio ha
bit9 nouitioꝝ diſtict i q̄ꝫtocūqꝫ tp̄e nō inducit ꝓfeſſionē. ⁊
Abb. dicebat ꝙ vidit lr̄aꝫ papalē abſolutoriā ꝯceſſaꝫ il
li q̄ talē habitū detulerat fere ꝑ. xx. ānos. hec ꝓbātᷣ. ꝟ. c.
ex ꝑte. j. ⁊ c. ſtatuim9. e. ti. c. j. li. vj. ⁊ h̄ dubitatᷣ tn̄ ne de
cre. iſta intēdat corrigere qō vltio dixi de idiſtictiſſimo
recepto ab ipubere: vt. ꝗ. dicā. o ¶ Etate. xiiij. i viro ⁊
xij. i muliere: ⁊ reqritᷣ etas ꝯſūmata. ꝟ. co. ad nr̄aꝫ. Nec
ſufficit ꝙ prudētia vl̄ malicia ſuppleat etatē: de h̄. ꝟ. co.

a in aliqua religione per annū
b portauerint: hoc ipō religio/
c nē illā decernimus eſſe pfeſ/
d ſos: Niſi huiuſmodi habitus
f in colore ſciſſura vel forma ſe
g diſtinctum patenter exhibe/
h at ab habitu profeſſorum. De
ſtatu monachorum vel cano
nicorum regularium. Cle/
mens quintus in cōcilio Vi/
enenſi. Premittit exordium
breue quo conſtitutionis cau
ſam ponit: et generale inter/
dictum monachorum nigro/
rum circa exquiſitum orna/
tum vel notabilem exceſſum
in veſtibus cibis potibus e/
quitaturꝫ ꝛ lectiſternijs. Se/
cūdo ſpecialiter prouidet cir
ca veſtes habitui proximas:
almutias: caputia: calcia/
menta: zonas: cultellos: cal/
caria: ſellas ꝛ frenos ipſoꝝ ꝛ
vltīo circa habitū ſuptorem.
Tertio circa ipōꝝ ꝯfeſſiones
vel pfeſſionē cōmunionē ex
poſitionē regule et inſtructi
onem nouitioꝝ. Quarto cir/
ca venatiōes ꝛ aucupatiōes
ipſorū. Quinto punit certos
pdictoꝝ tranſgreſſores: om
nes alios puniri iubēs iuxta
diſciplinā regularē. Sexto ꝯ
pfeſſos eūtes ad curias pnci
pū: vl' al's vagātes: vel infra
ſepta monaſterij arma tenen
tes. Septīo ꝯ ipōꝝ ſollicitu/
dines. Octauo puidet de po
rū etate ꝛ ipōꝝ ſacerdotio p
feſſiōe ꝛ habitatiōe. Nono ꝯ
mōachoꝝ ordinatiōe ꝛ ipſoꝝ
doctrina. Vltimo ꝯfirmat et
innouat decre. ſ. eo. cum ad
monaſterium ꝛ capitulum in
ſingulis. h. d. Jo. an. ca. I

k NE i agro dñico ſa/
cra videlꝫ mona/
l choꝝ nigroꝝ reli/
gione indecoꝝ ali
m qd obrepat: aut vitioſum qc/
n o qꝫ pnitioſā i ſegetē coaleſcat:
p ſꝫ vt in illa potiꝰ flores hono
q ris ꝛ hōeſtatꝫ fructus i vber
r tate ſuccreſcāt: eis in veſtibꝰ
s inordinatum omnem ſeu ex/
t quiſitum ordinatum aut cul/
v tum: necnon in cibis et poti/
x y bus eqtaturis et lectiſternijs

poſtulaſti. a ¶ In aliqua. Secus ergo ſi extra religi
onem: ꝛ ſic nō corrigiꝉ decre. vt clerici. ſ. eo. b ¶ Re/
ligione. Per ſe. apo. approbatā: de vo. c. vno. li. vj. ſ. eo.
ca. pri. in fi. ſiue ſit mendicans vel non. Joh. an.
c ¶ Per annum. Integrum. eo. ti. c. j. li. vj. ibi: ꝙ ſi to/
tum ꝛc. ꝛ p hāc
lraꝫ que habeꝉ. ſ.
eo. ex pte. ꝛ eo. ti.
c. j. li. vj. ptꝫ ſatꝫ
eſſe ꝙ detulerit
p integrū annuꝫ
licet annū nō ex/
ceſſerit: debet er/
go nolēs obliga/
ri infra annū de/
ponere. ſ. eo. ſta/
tuimus. Jo. an.
d ¶ Portauerit
Licet eni ante an
nos diſcretionis
induerint: exqꝫ tñ
poſt illos p anū
portauerūt ſunt
pfeſſi: ſ vcꝫ niſi
eo caſu tāta eſſet
indiſtinctio habi
tus ꝙ ſeculares
illis conuiuentes
vterenꝉ illo. eo. ti
tu. c. j. ij. rñ. li. vj.
niſi dicaꝉ ꝙ hec
decre. que ſolum
pōderat delatio/
nē nō aſſumptio
nem illud corri/
gat: ſcdm qd nō
eſſet hodie dare
habitū indiſtin/
ctiſſimū. Sꝫ non
credo ꝙ hec decr.
illud corrigat qd
pbat lra ſup no/
uitioꝝ habitum:
facit de elec. cum
expediat. li. vj. cū ꝯcor. Itē intelligas hāc lraꝫ de illo q
ſponte recepit vel ſaltem portauit: al's nō obligaret por
tatio que fieret durāte pbabili metu: qd me. cau. c. j. Jo
hā. an. e ¶ Illā. Licet igiꝉ illa tacita pfeſſio: de quo
eo. ti. ꝯſtitutionem. ij. rñ. li. vj. obliget religioni in gene/
re vt ibi. Iſta tñ obligare pōt in ſpecie: vt hic.
f ¶ Colore. Vt quia nouitij albū: alij griſeū vel nigrū
apud quaſdā moniales diſtinguunꝉ pfeſſe p velum ni/
grum ab albo. Sed cōmunius eſt illud diſtinctiuū cōſe
crationis. g ¶ Sciſſura vel forma. Patet in ordine
minoꝝ vbi nouitij nō habēt ſutū cappuciū. h ¶ Pro
feſſoꝝ. Adde caſum quando pſtaꝉ ꝙ p lapſum nō in
tendit obligari religioni: ꝛ hoc pcipue ſi pſtatio fuit
ꝯuentionalis: de hoc ſcripſi poſt Vincē. eo. ti. ex parte.
poſt Hoſtieñ. e. ti. tua. ij. ꝛ ca. ad apoſtolicam. ꝛ de hoc
in Specu. de ſta. mona. in vltima queſtione.
diuiſio NE in agro. ¶ Diuidiꝉ in. x. ptes: vt patet in
rubro. Scda ibi: Statuimus. Tertia ibi: Sa
ne. Quarta ibi: Porro. Quinta ibi: Si qs au/
tem. Sexta ibi: Quia vero. Septima ibi: Ad
hec. Octaua ibi: Ceteꝝ. Nona ad ampliādum. Vltima
ibi: Premiſſa. Jmola. i ¶ Agro. Habet dominus
agrum vt hic: ꝛ vineā: de magi. c. vlti. in fi. domum. de
elec. cum in cunctis in princi. de cuſto. eucha. c. ij. ꝛ am/
plam in qua ſunt manſiones multe: de pe. diſ. iiij. in do/
mo. quid vltra non iſtemus in his: quia ipius eſt terra
orbis terraꝝ ꝛc. de deci. tua. ij. k ¶ Sacra. Concor. ſ.
eo. recolentes in princi. de priuileg. cum ꝛ plantare in
princi. Sanctita
tem ꝛ veneratio/
nem huius ordi/
nis oſtendūt do/
cumenta patrum
ꝛ abundātia tem
poraliuꝫ quibus
monaſteria hu/
ius ordinis pul/
lularūt: ſed nunc
prohdolor ꝙ in
multis deficiunt
verborū ꝛ exem/
plorum documē/
ta. ꝛ ad inſtar fi/
lij prodigi diſſi/
pate ſunt patruꝫ
ſubſtātie: ꝛ quā/
doqꝫ cupiunt re/
plere de ſiliquis
ventrē ſuū: Luc.
xv. xxxvj. diſ. §.
hinc etiam ille fi/
lius. ꝛ cum habi
tus nigredo in
mortificationem
carnis et vitiorū
fuerit inuēta: vti
nam meritoruꝫ ꝛ
virtutū obfuſca/
tiones p illā ho/
die non ſigneꝉ.
ad id qd optatū
laborat hec con/
ſtitutio. Jo. an.
l ¶ Nigrorum.
In alijs non vi/
detur hec conſti/
tutio locum ha/
bere in qꝫtum ſcilicet ius nouum inducit: ſaluo ꝙ ſ. dicā
§. ſane in princi. ꝛ §. quia vero. cum §. ſequentibus. ꝛ
potuit eſſe conſideratio: quia alij monachi cōmuniꝉ ha
bent corpus ꝛ caput maius: vt Ciſtercieñ. Camaldul. ꝛ
his ſimiles. quo quia carent nigri monachi minus ibi
viget correctio: facit ſ. c. pxi. in princi. m ¶ Obrepat.
Quaſi latenter ſubintret: ꝛ eſt idem verbum in pemio
huius compila. poſt prin. n ¶ Segeteꝫ. xxiiij. q. j. qm
vetus. lxvj. di. naſci. o ¶ Coaleſcat. Quaſi caleſcat ala
tur vel nutriaꝉ. p ¶ In illa. Religione nigrorum.
q ¶ Honeſtatꝫ. Eccliaſtici. xxiiij. Flores mei fructus
honoris ꝛ honeſtatis. r ¶ Eis. Interdicentes: quod
eſt infra. s ¶ Inordinatū. Btūs Ber. ꝯ Cluniacēſes:
Nullus qdē ordo qppiā recipit inordinatū. t ¶ Exq/
ſitū. Hoc ſoluit oē ꝯtrium qd de mūda vl' ornatu poſſet
opponi: qd dic vt no. xxj. q. iiij. i ſūma. ꝛ p totū. nā orna/
tus ñ cā voluptatꝫ bñ pmittiꝉ p totū: de cuſto. eucha. c.
vl. i vl. glo. v ¶ Cibis ꝛ potibꝰ. De vi. ꝛ hone. cle. a cra/
pula. ꝛ de his in regula. xxxix. ꝛ. xl. diſ. Dicit autē Ana/
ſtaſius: Abſtinētia ꝯtinētie nutrix eſt que facilius fre/
nos patitur ſi non deliciarum calcaribus incitetur.
x ¶ Eqtaturꝫ. De his infra diceꝉ. y ¶ Lectiſternijs.
Componiꝉ lectus cum ſterno: ꝛ ſumiꝉ pro lecto ſtrato ꝛ